THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This is a separate motion and refers to a different subject. So, that Motion need not be read out now. It could be taken up separately.

(2) PETITION FOR ISSUE OF WRIT OF MANDAMUS TO THE HON. SPEAKER.

SRI T. SAMPATH: Sir, I shall now read my notice, which states—

"I give notice of the following motion of privilege :—

It is reported in the papers that one Sri A. Ramachandran appears to have filed a writ petition before the Hon'ble High Court of Judicature of Madras requesting the High Court for the issue of Writ of Mandamus calling upon the Hon. Speaker to forbear from proceeding with the discussion on the motion of privilege given notice of and moved by Sri S. Lazar on 5th September 1960 and the High Court appears to have admitted the same and asked the Hon. Speaker through the Advocate-General not to proceed with the discussion.

The said Ramachandran appears to have filed another Writ Petition requesting that the High Court should take proceedings against Sri S. Lazar for contempt of Court, and that the High Court appears to have admitted the same and issued notice to Sri S. Lazar.

The said actions of Ramachandran are in violation of Articles 194 and 212 of the Constitution of India affecting the privileges of this House and of the Member Sri S. Lazar. "I feel that there is a *prima facie* case for referring this matter to the Committee of Privileges."

MR. SPEAKER: Now that the hon. Members have read their notices, they may make a brief speech explaining these matters. The hon. Member Sri Kalyanasundaram may now speak.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, this is a petition for a Writ to direct the Speaker and to issue an injunction to the Speaker not to allow the Motion of Privilege to be taken for consideration or discussion in this House. Not only with regard to the Motion given notice of by the hon. Member Sri Lazar, but any other Motion that may come up before the House is affected. So, it is a wholesale injunction—of course if it materializes—to the Speaker with regard to what subjects he should allow to be discussed or should not be allowed.

At the outset, I want to make one matter clear. Regarding the merit of Privilege Motion given notice of by hon. Member Sri
9-30 a.m. Lazar, I may state that I am not on that point now. I wish to reserve my comment for that occasion. But now whether the hon. Member Sri Lazar has the right to move such a privilege motion and the Hon. Speaker is in order in having allowed it for discussion or for being raised before this House, is the point relevant now. No doubt Article 211 says that no discussion shall take place in the

7th September 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

legislature of a State with respect to the conduct of any Judge of the Supreme Court or of a High Court in the discharge of his duties. This article is to prevent such discussion. But which is the authority which is vested with the power to control that? It is no other authority outside this House. It is this House which should decide whether it is a discussion pertaining to the conduct of a Judge or otherwise and how is that authority exercised by this House or by the Hon. Speaker. When once the Hon. Speaker allows it to be raised, it clearly means that he feels that it does not infringe the provisions of Article 211. When the Hon. Speaker gives such ruling there is no force on earth to question that. It cannot be questioned before any Court. That is the position according to the Constitution. In fact my opinion, without meaning any criticism on your ruling, is that you, Mr. Speaker has been very zealously guarding the prestige of the High Court. Perhaps in the fitness of things the High Court thought it necessary to send you greetings on your 61st birthday by a notice like this because it is in recognition of the fact that you have been zealously guarding their (High Court's) prestige in this House. Whenever any hon. Member rose to speak about the conduct of any High Court Judge, you have never tolerated that. That is my experience. Even genuine criticism of the High Court judgment has not been allowed. That is my grievance.

Mr. SPEAKER : You cannot question my ruling.

Sri M. KALYANASUNDARAM : I am not questioning your ruling, Sir. We have to bow before your ruling. Article 212 lays down that the Courts could not inquire into proceedings of the Legislature. That is why Article 212 immediately succeeds Article 211. That is why protection is also given to the officers of this House. The Speaker is an officer of this House. Any hon. Member of this House who presides in the absence of the Speaker is also protected. It is for the Hon. Speaker to decide what subject should be allowed in the Agenda and what should not be allowed. If the High Court thinks of interfering with even the preparation of the Agenda, then what is to happen to this House. Is this House the supreme body representing the will of the people or not? In my opinion it is this House which is the supreme body representing the will of the people and there can be no further authority outside this House to interfere with the activities of this House. What is the position under law? Even if an hon. Member is found guilty of contempt charge what is the action that the High Court could take on a speech made by that hon. Member in this House. They can only have the satisfaction to declare that the speech amounts to a contempt of Court. Beyond that the High Court is powerless. That is the position. That is the limited powers of the High Court. I wish the High Court realises the limitation of its authority.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : Even in discussions I think we should not step beyond limits. I think to say that the High Court should have no power will be outside our jurisdiction.

The High Court is an institution which has been constituted under the provisions of our Constitution and we should have the highest regard for the High Court. Therefore even an indirect disrespect cast on the High Court is a disrespect on ourselves and Constitution. Therefore whatever may be the attitude of the High Court and whatever may be the observation of the High Court, as far as this House is concerned we should keep up the dignity of this House and also protect the dignity of High Court. That is our first duty as legislators of this State.

MR. SPEAKER : I agree with what the Hon. Finance Minister has stated.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I am grateful to the Hon. Leader of the House for the valuable advice he has given. I am not anxious to bring down the reputation of the High Court. I want to make that clear. I am only anxious to preserve the dignity of this House and I do not want interference in the rules of this House. But in the way in which things are happening there are symptoms of attack on parliamentary institutions. That is why I want that nothing should be done to attack parliamentary institutions. That is why I have raised this as a matter of privilege. My motion is there more or less on the same subject. Though for a different purpose my motion is there. I was anxious to protect the dignity of this House. I am sorry that the High Court has thought it fit to interfere with the preparation of our agenda, and issued a notice to Hon. Speaker. I think it is posted for further hearing today. I submit that the Hon. Speaker will proceed with the agenda. The Speaker has no eyes to see, no ears to hear except as directed by this House.

MR. SPEAKER : Why do you anticipate what I am going to do? Do not discuss that subject.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I have faith in your capacity to regulate the proceedings of this House. You are protecting our rights. I also thought it my duty to suggest to the Hon. Speaker, as an hon. Member of this House, that instead of referring this matter to the Committee of Privileges—I think the Hon. Speaker thinks it is a matter of privilege—you have already agreed with me and your statement itself shows that . . .

MR. SPEAKER : My statement was made first. Therefore you have agreed with me. (Laughter).

SRI M. KALYANASUNDARAM : I am prepared to correct myself. That only strengthens my argument. I submit that if you, Mr. Speaker, agree that there is a *prima facie* case for breach of privilege, the matter may be discussed in this House itself and not be referred to the Committee of Privileges.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Before proceeding further I would like to make a submission to you Sir, and the House with regard to the procedure to be adopted here in this House. I think it should be our endeavour to see that whatever might

happen, as I have already stated, we ourselves should be anxious to protect the dignity of the High Court. That does not mean that we should give up the dignity, rights and privileges of this House. In my view both are not contradictory to each other. In the situation which has arisen there are 2 main questions arising according to me. One question is with reference to the person who initiated this proceeding by making allegations with regard to the procedure in this House and also may I respectfully submit challenging the authority of the Hon. Speaker and also casting imputations against the competency of the Hon. Speaker to regulate the proceedings in this House—not only the person who initiated the proceeding but also the person who argued the case before the High Court substantiating the point raised in the affidavit. That is quite a different thing. We need not have any compunction that we have got to express our views.

But there is another matter, as you have pointed out. Article 212 takes out of the jurisdiction of the Courts any matter which pertains to you, Sir, in regard to the conduct and the procedure of this House. We may not discuss this matter without going into Article 211 also and issue of notice by the High Court. I have no doubt in my mind, even though strictly Article 211 will not be infringed, I am sure you, Mr. Speaker, will not allow that to be infringed (I have every confidence that you will do that) still I do not think discussion should go on in a public way like this with the Press here and the gallaries there. I think it would be advisable to clear off the gallaries and have a secret session. On that principle we can have a general discussion in a secret session without giving publicity to the matter we discuss. (Sri M. Kalyanasundaram : I am opposed to it). That is my respectful submission, Sir. Of course it is for you, Mr. Speaker, to decide whether we should have a secret session or not. Under Rule 239 of the Assembly Rules the Speaker whenever he thinks fit, may order strangers to withdraw or the press gallery to be cleared. Even in a secret session if any hon. Member gives expression to the conduct of a Judge, you Mr. Speaker will not allow it because it will infringe Article 211 of the Constitution. You would put a bar on such reference. So, Sir, it is my respectful submission that we may have a secret session. It is for hon. Members of this House to decide. I think it will be in fairness for all hon. Members to have a secret session so that we may discuss these matters, subject of course to rules. It is not as if when we have a secret session we will be infringing rules of procedure and the Constitution. Certain matters need not be given publicity. That is why I respectfully submit that it is better to have a secret session. I am prepared to be guided by your decision, Sir. Ultimately your decision will have to prevail in this matter.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Regarding the suggestion of the Hon. the Leader of the House that the discussion should be held *in camera*, I feel, Sir, that it is not necessary because all the discussion that takes place in the High Court is open to the Press. There is no such discussion *in camera*. After all we are

representatives of the people and we could discuss the matter openly. We are interested not only in keeping the dignity of this House but also the dignity of the High Court. So I do not see why the Hon. the Leader of the House is showing lack of confidence in us. We are responsible Members of this House and you are here to regulate the proceedings, if we do anything out of the way. Why should the Hon. the Leader of the House make the suggestion that the discussion should be held *in camera*? I suggest that it could be held openly so that it may be a corrective to the public opinion. Therefore I submit, Sir, that you can decide the matter and I have no remarks to offer.

MR. SPEAKER: When I allowed hon Member Sri S. Lazar's privilege matter, I did not express any opinion whether it involved a question of privilege or not, though it was argued that the mere fact that I had allowed it to be raised it meant that there is discussion. In this matter, I have no objection to hear the views of the hon. Members. But if there is going to be any reference to the conduct of the Judges, it may be a violation of Article 211 of the Constitution. I agree that the occasion is a unique one. There may be no objection for the discussion of the action of the Advocate. He is not covered by the Constitution. But the Judges are protected. We can go into a secret session. There have been precedents for it. On the 10th February 1955, on a similar privilege matter the House went into a secret session. I have no objection to have a secret session if views are expressed without referring to the conduct of Judges. I have no objection to an open session also. But if the hon. Members infringe or violate Article 211, I will have to call them to order. It will be very difficult for the Members to completely avoid referring to the conduct of the Judges. How am I to know that no reference at all will be made to the conduct of the Judges? Therefore to avoid all complications and embarrasment the House can go into a secret session where Members can talk freely and then resume open session in which a resolution might be passed.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விஷயத்தைப்பற்றி பேச ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாலேயே ரகசியக் கூட்டம் போன்று வைத்து பேசியிருக்கவேண்டும். பேசவேண்டியதை எல்லாம் பேசி தீர்த்துவிட்ட பின்னால் இப்போது ரகசியக் கூட்டம் நடத்தவேண்டும் என்று சொன்னால், அதன் காரணமாக பொதுமக்களிடையே சந்தேகம் தான் ஏற்படும். ஆகவே இதைப்பற்றி ரகசியக் கூட்டத்தில் விவாதிக்கவேண்டிய தேவையில்லை என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உரிமைப் பிரச்னை பற்றியுள்ள விவாதத்தை ரகசியக் கூட்டத்தில் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற சர்க்கார் கட்சித் தலைவருடைய ஆலோசனையைப் பொறுத்த வரையில் என்னுடைய அபிப்பிராயம், இந்த விவாதத்தை வெளிப்படையாக நடத்துவது தான் முற்றிலும் பொருத்தமாக இருக்கும். காரணம் அரசியல்

7th September 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

சட்டத்தினுடைய 211-வது ஷரத்தை இந்த சபையிலுள்ள எந்த அங்கத்தினர்களும் மீறியதில்லை, இனிமேல மீறப்போவதுமில்லை. இது எந்த விதமாக இருநததபோதிலும் இந்த விவாதம் இந்த சபையில் வெளிப்படையாக நடநதால்தான உண்மையாக நாம் அரசியல் சட்டத்திற்கு சரியான மரியாதை கொடுத்து நடந்து கொண்டதாக இருககும். கனம் சபாநாயகர் அவாகளுக்கு நான் இன்னும் ஞாபகபபடுதத விரும்புகிறேன். ரகசியமாகவோ அல்லது வெளிப்படையாகவோ இதை விவாதித்தாலும் நீதிபதியின் ஒழுக்கத்தைப்பற்றியோ அலலது அவரது நடத்தையைப்பற்றியோ அங்கத்தினாகள் யாராவது சொல்லிவிடக்கூடும் என்று அஞ்சி அதனால்தான் ரகசியமாக இதைப்பற்றி விவாதித்தோம் என்கின்ற உணாவை இதன்மூலம் நாட்டுமககளுககும் மறறவர்களுக்கும் ஏற்படுத்திவிடககூடாது. இன்னும சொலலப்போனால் இதைப் பறறி வெளிப்படையாக விவாதித்தாலும் சரி, ரகசியமாக விவாதித்தாலும் சரி, நீதிபதியைபபறறி பாதகமாக ஒரு வார்ததைகூட இங்கு பேசபபடும என்று தாஙகள கருதுகிறீர்களா? அப்படி பேசினாலும் தாங்கள்தான் சமமதிப்பீர்களா? எனககுப் பரிபூரண நம்பிக்கை இருக்கிறது, தாங்கள் அதற்கு சம்மதிக்க மாட்டீர்கள் என்று. ஆகவே ரகசியமாக இதை விவாதிப்பதில் என்ன பயன்? வெளிப்படையாக விவாதிப்பதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும், அதோடு அதுதான் நியாயமானதாகவும் இருககும். அதோடு இங்கு வெளிப்படையாக விவாதிப்பதின் மூலமாக நியாயத்தின் பல்வேறு அம்சங்களைப்பற்றியும் விவரமாக பொதுமக்களும் தெரிந்து கொள்வதற்கு இது ஏதுவாக இருக்கும். அது மட்டுமல்ல, ரகசியமாக விவாதத்தாலும், பின்னால் இங்கே இருக்கின்ற அங்கத்தினர்கள் அவரவர்கள் தொகுதிகளுக்குப் போகும்போது என்ன நடந்தது என்று கேட்டால், நடநத விஷயங்களை சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும். என்னைப்பொறுத்த வரையில் இதைப்பற்றிக் கேட்கும் போது சொல்லாமல் இருக்க முடியாது என்பதை சொல்லிக் கொள்கிறேன். . . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I agree that an open discussion may place restraint on the hon. Members to be careful not to infringe Article 211. (Sri M. Kalyanasundarm : You are correct.) That is perhaps the view expressed by hon. Members Sri M. Kalyanasundaram and Sri P. S. Chinnadurai and also Sri T. L. Sasivarna Thevar. They are entitled to have their views. I do not propose to impose my point of view but the final authority is the Hon. Speaker.

MR. SPEAKER : It is a fact that this House is the supreme authority. I am elected by this House. Whatever direction this House gives, it will prevail. If it is the desire of this House that we must have open discussion, I have not the slightest objection. Now let me take the sense of the House.

The question is—

' That the House do have an open discussion on this matter.'

The motion was put and carried.''

(Mr. Deputy Speaker in the Chair.)

[7th September 1960

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இது ஒரு முக்கியமான அரசியல் பிரச்னை. நம் நாட்டிலே ஜனநாயகம் வளர வேண்டும் என்று நாம் விரும்புகிறோம். ஜனநாயக முறையில் சோஷியலிஸ சமுதாயத்தை அமைக்கவேண்டும், வர்க்கபேதங்களை ஒழிக்க வேண்டுமென்று அநேகமாக இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற கட்சிகள், ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. அப்படியிருக்கும்பொழுது ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்கும் ஸ்தாபனங்கள் எது என்று திட்டவட்டமாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனகீழ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற உரிமைகளை பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியம். ஒரு ஜனநாயக அமைப்பில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய ஸ்தாபனங்கள், அதாவது பார்லிமெண்ட், சட்டசபை போன்ற ஸ்தாபனங்கள், ஆகியவைதான் மக்களின் ஆதிபத்திய உரிமையை பாதுகாக்கக்கூடிய ஸ்தாபனங்கள். அந்த ஸ்தாபனங்களின் எல்லாச்சதிகார உரிமையையும் கட்டுப்படுத்த வழிகள் இருக்கின்றன. நிர்வாக அதிகாரிகள் அதிகாரங்களை உபயோகப்படுத்தும்பொழுது அதில் தனிப்பட்டவர்களின் சுதந்திரம் பாதிக்கப்பட்டால், அதை பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கு இந்த சபைக்கும் அதிகாரம் உண்டு, உயர்ந்த மன்றத்திற்கும் அதிகாரம் உண்டு. அதோடு இந்த சபையின் இயற்றப்படும் சட்டங்களை இந்த மந்திரிசபையோ அல்லது நிர்வாகமோ அமல் நடத்தும்பொழுது அதில் ஏதாவது தவறுகள் நடந்தால் அதற்கு பரிகாரம் தேடிக்கொள்வதற்கு உயர்நீதி மன்றம் இருக்கின்றது. சட்டங்களின் பாதுகாவலுக்கு இருப்பது நீதிமன்றங்கள். இந்த முறையை பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டோடு ஒப்பிடுவது சரியாகாது. பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டைப் பொறுத்தவரை, அது ஏற்பட்ட போது இருந்த நிலைமை, அப்போது இருந்த சரித்திரம் அவைகள் எல்லாம் வேறு. ஆனால் நம்முடைய பார்லிமெண்ட் ஸ்தாபனங்கள் பிறந்த சூழ்நிலை வேறு. அந்நியர் ஆண்டுகொண்டிருந்ததை மாற்றி நாம் சுதந்திரம் அடைந்த பின்னல்தான் நம்முடைய பார்லிமெண்டும் நம்முடைய சட்டசபைகளும் தோன்றியிருக்கின்றன.

பிரிட்டனில் என்ன சூழ்நிலை? பிரிட்டனில் ஆதிக்கம் செலுத்தியது முடியரசு. அங்கு நிலவியது தனி நபர் ஆதிக்கம். எதேச்சதிகாரத்தை உபயோகப்படுத்தி பார்லிமெண்ட் நடவடிக்கைகளில் தலையிட்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் சுதந்திரமாக இயங்க முடியாதபடி ஆபத்து இருந்த காலத்தில் முடியரசை எதிர்த்து பார்லிமெண்ட் உரிமைகள் பிறந்தன. இங்கு அதுமாதிரி தனி நபர் ஆதிக்கம் கிடையாது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்தான் அதிகாரத்தில் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது மக்கள் உரிமையைப் பாதுகாப்பது மிகவும் முக்கியமானது. அதில், இந்தச் சபையும் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கவேண்டும்; நீதி மன்றங்களும் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கவேண்டும். நான் இப்போது இந்த நியமனத்தைப்பற்றி அபிப்பிராயம் கூற விரும்பவில்லை. இப்போது நாம் இங்கு கவனிக்கவேண்டியது இந்தச் சபைக்கு ஆதிபத்திய உரிமை உண்டா இல்லையா என்பதுதான். கட்டாயம் உண்டு என்றுதான்

7th September 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

நான் சொல்லுவேன். இந்தச் சபை எந்தப் பிரச்னைகளை விவாதிக்கலாம், எந்தப் பிரச்னைகளை விவாதிக்கக்கூடாது என்பது இந்தச் சபையின் வரம்புக்கு உட்பட்டதே தவிர, இந்த சபைக்கு வெளியே இருக்கக்கூடிய எந்தச் சக்திக்கும் உட்பட்டது இல்லை. என்பதுதான் அரசியல் சட்டத்தின் 212-வது பிரிவின் அர்த்தம்.

"Article 212 (2)—No officer or member of the Legislature of a State in whom powers are vested by or under this Constitution for regulating procedure or the conduct of business, or for maintaining order, in the Legislature shall be subject to the jurisdiction of any court in respect of the exercise by him of those powers".

என்று 212-வது பிரிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய அர்த்தத்தைக் கொஞ்சம் கவனிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சபையின் நடவடிக்கைகளை நடத்துவதன் பொறுப்பு சபாநாயகருடையது. அந்தப் பொறுப்பில் தவறு ஏற்படுமானால் அதைத் திருத்தக்கூடிய பொறுப்பு இந்தச் சபைக்கும், இந்தச் சபையினால் ஏற்படுத்தக்கூடிய கமிட்டிகளுக்குந்தான் உண்டே தவிர, இந்தச் சபைக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் அல்ல. இந்தச் சபையிலேயேகூட ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் பாதிக்கப்படலாம். ஒழுங்கீனமான தீர்ப்புகளாக இருந்தாலும்கூட (கனம் ஸ்ரீ ஆர். வெங்கட்ராமன்:—"தவறான" என்று சொல்லுங்கள்), தவறான தீர்ப்புகளாக இருந்தாலும்கூட அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகமுடியாது. அதற்குப் பரிகாரம் என்ன இருக்கிறது? சபாநாயகர்மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று தீர்மானம் கொண்டு வரலாம். இந்தச் சபையில் விவாதித்து முடிவு எடுக்கவேண்டுமென்று கோரலாம். இந்த விஷயத்தில் இந்தச் சபையின் அங்கத்தினர்களுக்குக்கூட உரிமை கிடையாது என்பதுதான் இந்தப் பிரிவின் அர்த்தம். இதன் நடவடிக்கை சம்பந்தமாக எந்த எந்த விஷயங்களை அட்டவணையில் சேர்க்கலாம், எந்த அளவுக்கு விவாதிக்கலாம்; எந்த அளவுக்கு விவாதிக்கக்கூடாது என்ற விஷயங்களை ஒழுங்குபடுத்தக்கூடிய எல்லா அதிகாரங்களும் சபாநாயகரைச் சேர்ந்தது. அதைக் கோர்ட்டில்கூட விவாதிக்க முடியாது. இந்தச் சபையின் உரிமையைப் பாதுகாப்பது கூட இந்தச் சபையின் பொறுப்பு. முன் காலத்தில் மன்னர்கள் தவறு செய்யமாட்டார்கள் என்ற கருத்து இருந்தது. அதற்கு எதிராக அந்தப் பயம் வேறு ரூபத்தில் வரும் ஆபத்து இருந்ததைப் பார்த்திருக்கிறோம். ஜனநாயக ஸ்தாபனத்தின் மீது நீதிமன்றங்கள்பெயரால் இப்பேர்ப்பட்ட தாக்குதல் வர நேர்ந்திருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. என்னுடைய தீர்மானம்கூட இதனால் பாதிக்கப்படக் கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம். ஆயினும், பாதிக்காது என்று நிச்சயமாக நம்புவதற்கும் இடமிருக்கிறது. அரசாங்கம், நீதிமன்றங்கள், சட்டசபை ஆகியவைகளுக்குள்ளே ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை நிலவ வேண்டும். ஒருவருக்கொருவர் நல்ல முறையிலே குறைகள் இருந்தால் சுட்டிக் காட்டி தவறுகள் ஏற்படுமானால் தடுத்து நிறுத்தி மூன்றும் இயங்க வேண்டும். ஆனால் ஒன்றுக்கொன்று குரோதங்களை வளர்த்துக் கொண்டு

[Sri M. Kalyanasundaram] [7th September 1960

போகுமேயானுல் ஜனநாயகத்திலேயே மக்கள் நம்பிக்கையை இழக்கக் கூடிய ஆபத்து ஏற்படும். ஆகவே, இந்த "பெடிஷனை" ஹைகோர்ட் அனுமதித்தது சரியா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

அதை அனுமதித்தது துரதிருஷ்டமானது. அந்த நோக்கம் நிறைவேறக் கூடியதல்ல. இந்த மன்றத்திலே இருக்கக் கூடிய "மெஜாரிடியினர்" தவறு செய்து விட்டால் கூட, ஐந்து வருஷங் களுக்கு ஒரு முறைதான் பரிகாரம் இருக்கிறது. இதனுல் பாதிக் கப்பட்டவர்கள் இந்தச் சபையில் மெஜாரிடி பொறுப்பேற்று இருக்கக்கூடிய நிதியமைச்சர், போலிஸ் அமைச்சர், முதல் அமைச்சர் எல்லோரும் சேர்ந்துதான் பொறுப்பு. நான் பிரித்துச் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஒரு மந்திரி மட்டும் குற்றவாளி என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஒரு அதிகாரி குற்றம் செய்தால் கூட மந்திரிகள்தான் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே, அமைச்சர்கள் இந்தக் கூட்டுப் பொறுப்பில் செய்யக் கூடிய தவறுகள் நிறைய இருக்கலாம். இந்தப் பிரச்னையை ஜுலை மாதத்திலேயே கொண்டு வரவேண்டுமென்று நினைத் திருந்தேன். உயர்நீதி மன்றம் குறுக்கிட்டு விட்டதால் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது போய்விட்டது. ஆகவே, இந்தச் சபையில் அமைச்சர்கள் தவறு செய்தால் அதற்குப் பரிகாரம் ஐந்து வருஷத்திற்குப் பிறகு வரக்கூடிய தேர்தலில், மக்களிடத்தில் இவர்கள் செய்திருக்கும் தவறுகளை எடுத்துச் சொல்லி அவர் களுக்கு வோட்டுப் போடக்கூடாது என்று கூறக்கூடிய நிலைமை யில்தான் இருக்கிறோம். ஆகவே, இப்போது உயர்நீதி மன்ற மானது இதில் தலையிட்டு இன்ன விஷயத்தைச் சேர்க்கலாம் இன்ன விஷயத்தைச் சேர்க்கக்கூடாது என்று சொல்வதானது, இந்தச் சபையின் அந்தஸ்தானது ஒரு முனிசிபாலிடியை விட, ஒரு கார்ப்பொரேஷனைவிட கேவலமாகப் போய்விடும் என்று வருந்துகிறேன். 211-வது விதியின்படி ஒழுங்கீனம் ஏற்படக் கூடாது; அது அரசியல் சட்டத்தில் தெளிவாக இருக்கிறது. சபா நாயகர்தான் இதற்குப் பொறுப்பானவர். ஆகவே, உயர்நீதி மன்றம் இதில் தலையிட்டது சரியல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். சபாநாயகர் ஹைகோர்ட்டுக்குப் போகக்கூடாது என்பதுதான் என் வேண்டுகோள். நீங்கள் கோர்ட்டுக்குப் போவது என்றுல் அது இந்தச் சபையின் கௌரவத்தைப் பாதிக்கும் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : சில கட்சித் தலைவர்களுக்கு இந்த உரிமைப் பிரச்னை வரும் என்று தெரியாது, அவர்கள் இந்தச் சட்ட நுணுக் கங்களைப் பரிசீலித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று சொல்கிறுர்கள். ஆகையால் இதோடு இந்த விவாதத்தை நிறுத்தி விட்டு, நாளைக்கு இதை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதில் இந்தச் சபைக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபம் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே நாளைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

The hon. Member cannot expect me to commit myself.

7th September 1960]

SRI P. S. CHINNADURAI : ஆலோசனை செய்து முடிக்காதவர்கள் வேண்டுமானால் நாளைக்கு பேசட்டும். ஆலோசனை செய்து முடித்தவர்களையாவது இன்றைக்குப் பேச அனுமதியுங்களேன். என்னுடைய கருத்தை மட்டுமாவது நான் இன்றைக்குச் சொல்லி விடுகிறேன்.

MR. SPEAKER : "ப்ரிவிலேஜ் மோஷன்" கொடுத்தவர்களே நாளைக்குப் பேசலாம் என்று சொல்லும்போது, கொடுத்தவர்கள் கொடுக்காதவர்கள் எல்லோருமே நாளைக்குப் பேசலாம்.

The subject-matter of the adjournment motion given notice of by the hon. Member is covered by the privilege matter. So I think discussion to-day is not necessary.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நாளை காலை 9-½ மணியிலிருந்து 10-½ மணி வரை வைத்துக் கொள்ளலாம்.

MR. SPEAKER : Yes, I adjourn consideration of this subject to 9-30 a.m. tomorrow.

SRI S. SOWDI SUNDARA BHARATHI : ஒரே ஒரு விண்ணப்பம் 10-00 a.m.
ஸார். இந்த விஷயத்தை நாம் விவாதிப்பதற்கு முன்பாக நாம் ஒரு விஷயத்தை மனதில் வைத்துக்கொள்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன். எல்லோரும் தற்போது சிறிது உணர்ச்சி வசப்பட்டிருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member may leave it to the Hon. Speaker. He has already adjourned further consideration to tomorrow.

SRI S. SOWDI SUNDARA BHARATHI : இரண்டு, மூன்று நாள் கழித்து இதை வைத்துக்கொண்டால் ரொம்ப நல்லது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We are quite cool and calm.

IV.—ANNOUNCEMENTS—*cont.*

(2) BILLS PASSED BY THE COUNCIL.

MR. SPEAKER : I have to announce that the Legislative Council has passed the Madras (Transferred Territory Extension of Laws Bill, 1960 (L.A. Bill No. 17 of 1960) without any recommendation and the following Bills without any amendment :—

(1) The Madras Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 19 of 1960).

(2) The Indian Penal Code and the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No 7 of 1960).

(3) The Madras Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 12 of 1960).